

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 963/2021
12.10.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Драгана Аћимовића, Мирољуба Томића, Драгомира Милојевића и Биљане Синановић, чланова већа, са саветником Весном Веселиновић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела прикривање из члана 221. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адвоката Споменке Мишчевић, поднетом против правноснажних решења Вишег суда у Чачку СПК 1/2021 од 20.05.2021. године и Кв 81/2021 од 14.06.2021. године, у седници већа одржаној дана 12.10.2021. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, поднет против правноснажних решења Вишег суда у Чачку Спк 1/2021 од 20.05.2021. године и Кв 81/2021 од 14.06.2021. године.

Образложење

Решењем Вишег суда у Чачку Спк 1/2021 од 20.05.2021. године окривљени АА, обавезан је да плати трошкове кривичног поступка на име одбране од стране браниоца по службеној дужности, адвоката Споменке Мишчевић, у износу од 87.000,00 динара, које трошкове је дужан да уплати на жиро рачун овог адвоката у року од 15 дана по правноснажности решења, под претњом извршења.

Решењем Вишег суда у Чачку Кв 81/2021 од 14.06.2021. године одбијена је као неоснована жалба браниоца по службеној дужности окривљеног АА, изјављена против првостепеног решења.

Против наведених правноснажних решења бранилац окривљеног АА, адвокат Споменка Мишчевић, поднела је захтев за заштиту законитости због повреде закона из члана 441. став 4. у вези члана 261. став 4. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд побијана решења укине и списе предмета врати Вишем суду у Чачку на поновно одлучивање.

Врховни касациони суд доставио је примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, па је на седници већа, коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажна решења против којих је захтев поднет, те је по оцени навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА је неоснован.

Указујући на повреду закона из члана 441. став 4. ЗКП, бранилац окривљеног АА у захтеву за заштиту законитости истиче да је суд тиме што је окривљеног обавезао да плати трошкове кривичног поступка на име одбране од стране браниоца по службеној дужности повредио одредбу члана 261. став 4. ЗКП, према којој се трошкови поступка у које спадају и трошкови постављеног браниоца по службеној дужности исплаћују из средстава органа поступка унапред, а регресирају се касније од лица која су дужна да их накнаде по одредбама тог законика, као и одредбу члана 23. став 3. Правилника о накнадни трошкова судског поступка којом је прописано да се браниоцу по службеној дужности награда исплаћује по правноснажности решења о разрешењу из средстава органа поступка, који их после наплаћују од лица које је дужно да их накнади у складу са одлуком о трошковима поступка.

Изнете наводе захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Врховни касациони суд оцењује као неосноване.

Из списка предмета произлази да је у кривичном предмету Вишег суда у Чачку Спк 1/21, између Вишег јавног тужиоца у Чачку и окривљеног АА, закључен споразум о признању кривичног дела, којим је, поред осталог, постигнута сагласност и о томе да окривљени сноси трошкове кривичног поступка на име одбране по службеној дужности од стране адвоката Споменке Мишчевић, о чему ће Виши суд у Чачку одлучити посебним решењем као и паушал по одлуци суда. Виши суд у Чачку је оценио да су испуњени сви законски услови за закључење споразума о признању кривичног дела и наведени споразум прихватио пресудом Спк 1/2021 од 18.01.2021. године, којом пресудом је окривљени обавезан да плати трошкове кривичног поступка настале пред Вишим јавним тужиоцем у Чачку, током поступка истраге и то на име одбране од стране постављеног браниоца по службеној дужности, о чему ће бити одлучено посебним решењем у смислу члана 262. ЗКП.

Одлучујући о захтеву браниоца по службеној дужности окривљеног, адвоката Споменке Мишчевић, за накнаду трошкова кривичног поступка, Виши суд у Чачку је побијаним првостепеним решењем окривљеног обавезао да плати трошкове кривичног поступка на име одбране од стране браниоца по службеној дужности, у износу од 87.000,00 динара, уплатом на жиро рачун наведеног адвоката, у року од 15 дана по правноснажности тог решења под претњом извршења. Кривично веће Вишег суда у Чачку је одлучујући о жалби браниоца по службеној дужности окривљеног изјављеној против првостепеног решења исту одбило као неосновану.

Одредбом члана 262. став 1. ЗКП, прописано је да ће се у свакој пресуди и решењу које одговара пресуди одлучити ко ће сносити трошкове поступка и колико они износе, док је ставом 2. истог члана одређено да ће председник већа и судија

појединац, ако недостају подаци о висини трошкова, донети посебно решење када се ти подаци прибаве.

Према одредби члана 314. став 1. тачка 4) ЗКП, обавезни део споразума о признању кривичног дела представља и споразум јавног тужиоца и окривљеног о трошковима кривичног поступка.

У конкретном случају надлежни јавни тужилац и окривљени су се споразумели да окривљени сноси трошкове кривичног поступка на име одбране пред Вишим јавним тужиоцем у току истраге од стране браниоца по службеној дужности, који споразум је прихваћен од стране суда, па је окривљени пресудом Вишег суда у Чачку Спк 1/2021 од 18.01.2021. године обавезан да накнади наведене трошкове кривичног поступка, с тим што је одређено да ће суд о висини ових трошкова одлучити накнадно посебним решењем у смислу члана 262. ЗКП.

Из изнетог произлази да је суд наведеном правноснажном пресудом одлучио ко ће сносити трошкове, али не и колико они износе.

Одлука о висини трошкова, али не и о томе ко трошкове сноси, може бити садржана у посебном решењу, само изузетно, сагласно ставу 2. члана 262. ЗКП.

По налажењу овог суда, у конкретној процесној ситуацији када су се јавни тужилац и окривљени сагласили о трошковима кривичног поступка и када је такав споразум прихваћен пресудом од стране суда, којом је одлучено о основу и врсти трошкова кривичног поступка, тако што је окривљени обавезан да плати трошкове на име одбране од стране браниоца по службеној дужности настале у току истраге, суд је могао посебним решењем применом члана 262. став 2. ЗКП, да одлучи само о висини наведених трошкова, што је у конкретном случају и учињено, а не и о томе ко трошкове сноси.

Стога се неосновано захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног указује да је Виши суд у Чачку обавезивањем окривљеног да накнади трошкове кривичног поступка на име одбране од стране браниоца по службеној дужности, повредио закон из члана 441. став 4. ЗКП.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 491. став 1. ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

**Записничар-саветник
Весна Веселиновић,с.р.**

**Председник већа-судија
Бата Цветковић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић

